

[Inger Merete Nordentoft.]

samlingen bør overtages af staten og ikke af Gentofte kommune.

Der har været talt om, hvortil man skulle anvende boligen på første sal på Ordrupgaard. Det ærede medlem hr. Bomholt er kommet med forskellige gode ideer til den højtærede minister, men jeg vil dog henstille, at undervisningsministeren hverken overlader boligen til en minister eller til en radiatorrådsformand eller til andre fremtrædende personligheder, men at man virkelig overlader den til en museumskyndig mand. Jeg vil gerne med det samme sige, at når man skal vælge denne museumskyndige mand, ønsker jeg, at man ikke blot tager hensyn til hans kyndighed på dette område, men også til hans evner som pædagog, evnen til at formidle denne gave til befolkningen, således at det fra første færd bliver slået fast, at det ikke er tilstrækkeligt, at man åbner portene til denne samling og så lader en menneskestrøm glide derigennem, men at man må knytte et virkeligt oplysende og kunstopdragende arbejde til åbningen af samlingen, således at de mennesker, der besøger samlingen, foruden den umiddelbare glæde over malerierne også får en udvidet kunstforståelse. Jeg vil bede om, at man tager dette i betragtning, når man fastsætter driftsudgifterne, således at de, hvis det bliver nødvendigt, fra begyndelsen bliver ansat således, at man får dette arbejde derindunder, idet det for mig er af den allerstørste betydning, at man fra første færd gør noget for at holde på de mennesker, der kommer der. Vi ved jo, at i første omgang vil en del komme, fordi museet er nyt, de vil komme af trang til at se noget nyt mere end af direkte kunstinteresse, men hvis den rette mand findes på stedet, vil det være muligt at skabe kunstinteresse. Det vil jeg gerne have at man lægger vægt på. Og så vil jeg endnu sige, at jeg finder, det ville være rimeligt, om man under udvalgsbehandlingen, før loven kommer til endelig behandling, en dag gav adgang for alle rigsdagens medlemmer til at se denne samling med dens kunstskatte.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Jeg kan ikke nægte, at det har glædet mig meget, at flere ærede medlemmer her i dag har givet udtryk for påskønnelse og taknemlighed overfor de afdøde, som har givet denne gave til det danske folk. Det kom jo tydeligt til udtryk. De fleste af de ærede medlemmer har også givet udtryk for, at de ønskede et udvalg nedsat til nærmere drøftelse af den

praktiske løsning i enkeltheder, og det synes jeg i og for sig også er rimeligt.

Jeg kunne godt have undt dette udvalg, at det var kommet ud på Ordrupgaard, enten tidligere på efteråret eller om foråret, når ejendommen står i sin særlige skønhed; nu er det ikke så godt at se stedet. Der er også givet udtryk for, at hele rigsdagen, i alt fald de af rigsdagens medlemmer, der kunne ønske det, burde have adgang til at bese samlingerne på Ordrupgaard, og det skal jeg tage mig ad notam og sørge for, at der tilgås rigsdagens medlemmer en indbydelse til at bese samlingen derude så hurtigt som muligt.

Angående enkeltheder talte det ærede medlem hr. Bomholt om boligen på første sal. Det er en bolig, der i og for sig svarer til boligen i stueetagen, som skal blive stående som malerisamling. Jeg tænker mig, det kommer til at foregå på den måde, at malerierne skal hænge på deres pladser i selve det lille slots stueetage — det er den danske malerisamling, der hænger der, man skal kun udtynde møblementet lidt, men de fleste møbler bliver stående. På første sal er der en tilsvarende lejlighed, og den vil være rigelig dels til museets leder, som jeg tænker mig det, og dels til de to kvinder, der skal have den gerning at gøre rent, den daglige rengøring og også rengøring efter besøgende. Altså to små lejligheder. Om der kan blive plads til yderligere indretning, er jeg ikke helt klar over i øjeblikket. Det ærede medlem rejste spørgsmålet, om der ikke der ligefrem kunne indrettes en bolig f. eks. for en udenrigsminister eller en statsminister, men det tror jeg nok ligger udenfor testamentets bestemmelser. I testamentet er det nemlig udtrykkelig nævnt, at ejendommen kan afgive plads til bolig for personer, som er knyttet til samlingens drift, og jeg synes, det må falde lidt udenfor rammen, hvis man indrettede en bolig for en eller anden minister her. Dernæst foreslog det ærede medlem, at det måske kunne indrettes til en bildende kunstner eller maler. Lejligheden vil nu ikke egne sig så godt til atelier. Disse ting er altså gået gennem mit højtærede hoved, og jeg tror, det kan blive stående ved, at boligen må stilles til rådighed for den mand, der får overdraget selve tilsynet med og ledelsen af museet.

Dernæst spurgte det ærede medlem hr. Bomholt om, hvorledes det gik med Willumsenmuseet, om det var helt skrinlagt. Hertil vil jeg gerne sige, at der jo som vilkår for Willumsenmuseets oprettelse var stil-